

Προσφυγή της BASF Aktiengesellschaft Ludwigshafen κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε την 1η Μαρτίου 2005.

(Υπόθεση T-101/05)

(2005/C 115/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η BASF Aktiengesellschaft Ludwigshafen, με έδρα το Ludwigshafen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους N. Levy και J. Temple Lang, Solicitors, και τον C. Feddersen, lawyer, άσκησε την 1η Μαρτίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει ή να μειώσει κατά πολύ το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην BASF, βάσει της αποφάσεως,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην BASF όλες τις δικαστικές και άλλες δαπάνες σχετικά με την παρούσα υπόθεση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά του προστίμου που της επιβλήθηκε με την απόφαση της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 2004, που εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας των άρθρων 81 ΕΚ και 53 ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/E-2/37.533 — Choline Chloride) και με την οποία διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα μετέσχε σε πλέγμα συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών, με σκοπό τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή των αγορών και τη συντονισμένη δράση κατά των ανταγωνιστών στον τομέα της χλωριούχου χολίνης εντός του Ενιαίου Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι παραβιάστηκαν τα δικαιώματα άμυνάς της, διότι η ανακοίνωση αιτιάσεων δεν περιέχει με σαφήνεια τα στοιχεία βάσει των οποίων υπολογίστηκε το πρόστιμο που της επιβλήθηκε δυνάμει της τελικής αποφάσεως. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι δεν της δόθηκε πλήρης εξήγηση, με την ανακοίνωση αιτιάσεων, ως προς την κατά 100 % αύξηση του προστίμου για λόγους αποτροπής.

Η προσφεύγουσα προβάλλει ακόμη ότι η αύξηση του προστίμου για λόγους αποτροπής και λόγω μεγέθους δεν επιτρέπεται βάσει του κανονισμού 17/62 ⁽¹⁾, νυν κανονισμού 1/2003 ⁽²⁾, ή των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων ⁽³⁾ και, επιπλέον, δεν είναι απαραίτητη. Κατά την προσφεύγουσα, το συνολικό μέγεθος της εταιρίας μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνον ως μέτρο υπολογισμού των επιπτώσεων της παραβάσεως στην αγορά και όχι ως βάση για την αύξηση του προστίμου. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ακόμη ότι η αύξηση του προστίμου για λόγους απο-

τροπής πρέπει να χρησιμοποιείται με μέτρο και μόνον όταν υπάρχουν σαφείς λόγοι γι' αυτό, πράγμα που δεν συμβαίνει στην περίπτωση της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα προβάλλει επιπλέον ότι η κατά 50 % αύξηση του προστίμου λόγω υποτροπής, για παραβάσεις που διαπράχθηκαν 40 και 20 χρόνια πριν, αντιβαίνει στην αρχή της ασφάλειας δικαίου και την αρχή της αναλογικότητας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ακόμη ότι η αύξηση του προστίμου λόγω υποτροπής έχει υπολογιστεί εσφαλμένως, διότι το 50 % δεν υπολογίστηκε επί του αρχικού ποσού, αλλά επί του ήδη αυξηθέντος, για λόγους αποτροπής και λόγω μεγέθους, προστίμου.

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δικαιούται μεγαλύτερη μείωση του προστίμου σύμφωνα με το κεφάλαιο Δ της ανακοινώσεως περί επείκειας ⁽⁴⁾. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, εφόσον δικαιούται έκπτωση επειδή δεν αμφισβήτησε κατ' ουσίαν τα πραγματικά περιστατικά, το μόνο ζήτημα είναι αν η Επιτροπή εκτίμησε ορθώς τη συνεργασία της προσφεύγουσας σε σχέση με άλλα ζητήματα που καλύπτονται με την ανακοίνωση περί επείκειας. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, επειδή απώλεσε μέρος του φακέλου της υποθέσεως, προέβη σε εσφαλμένη και ελλιπή εκτίμηση της συνεργασίας της προσφεύγουσας. Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση περιγράφει εσφαλμένως το περιεχόμενο ορισμένων ισχυρισμών της προσφεύγουσας, παραλείπει άλλα στοιχεία σε σχέση με τη συνεργασία της προσφεύγουσας κατά την έρευνα και περιέχει αστήρικτες περιγραφές της συνεργασίας.

Τέλος, η προσφεύγουσα θεωρεί εσφαλμένη τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι υφίσταται μία διαρκής παράβαση και υποστηρίζει ότι η αποκάλυψη του ύψους του προστίμου στα μέσα ενημερώσεως πριν την έκδοση της αποφάσεως συνιστά παραβίαση της υποχρέωσεως της Επιτροπής περί τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου και του καθήκοντός της περί χρηστής διοικήσεως και δεν επέτρεψε την ορθή αξιολόγηση και αντικειμενική εξέταση της υποθέσεως από την ολομέλεια της Επιτροπής.

⁽¹⁾ Κανονισμός 17/62 του Συμβουλίου, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης, ΕΕ ειδ. εκδ. 08/001, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ)1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

⁽³⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17 και του άρθρου 65 παράγραφος 5 της συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3).

⁽⁴⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 1996, C 207, σ 4).